

Sabiedriskā pasūtījuma “Latgales ciematu stāsti: nezināmais par zināmo” vērtējums.

Raidījumu cikls pilnībā atbilst sabiedriskā pasūtījuma uzdevumiem. Radošā komanda ir pilnvērtīgi izmantojusi 8 raidījumu ciklam paredzēto finansējumu 17 786 eiro apmērā. Raidījumi atbilst koncepcijā paredzētajiem mērķiem un uzdevumiem. Tie popularizē latgaliešu valodu, kultūrvēsturiskās vērtības un interesantā veidā atklāj maz zināmus faktus par Latgales dažādiem ciemiem un apvidiem. Raidījumu ciklam ir savs rokraksts formā, saturā un vizuālajā identitātē.

Iesaku šo projektu turpināt, jo tas ir nozīmīgs mūsdienu ieguldījums Latgales kultūrvēstures telpas izpētē un tiek pasniegts interesantā veidā skatītājam. Māra Suseja personība lika raidījuma dalībniekiem “atvērties” un labi justies kameras priekšā. Jūtama Valentīna Lukaševica iedvesma raidījuma tapšanā. Salīdzinājumam, interneta platformā “XTV” atradu citu raidījumu par Latgales pierobežu. Ausmas Spruktes veidotais raidījumu cikls “Latgales pierobeža-vieta, kur sākas Eiropas Savienība”, manuprāt, ir nesalīdzināmi garlaicīgāks un sliktāks. Iespējams, sabiedriskā pasūtījuma ietvaros, nebūtu lietderīgi veidot vairākus raidījumus, kuri rāda Eiropas Savienības galējo austrumu robežu.

Raidījumu cikls ir sasniedzis koncepcijā norādītos kritērijus pieejamības sasniegšanai. Iesaku šo raidījumu iekļaut sabiedriskajā pasūtījumā sabiedriskajiem medijiem.

Raidījumu cikls “Latgales ciematu stāsti: nezināmais par zināmo” nav tipisks televīzijas žurnālistikas raidījums. Tas ir ceļojums pa Latgales pierobežas ciemiem ar gidu Māri Suseju, kurš filigrāni spēlē savu gida lomu, žonglējot ar faktiem un cilvēkiem. Jūtams, ka raidījumu tēmu izvēle, cilvēku, vietu un faktu atlase ir rūpīgi gatavota. Jūtams komandas darbs. Montāžas režisors Pavēls Hnikins ir ievērojis raidījuma tempo ritma noteikumus. Piemēram, raidījumā “Rožupe” Māris Susejs runā ar sešiem raidījuma varoņiem. Tēmas visdažādākās, bet ar vērojuma palīdzību tiek panākta laba Rožupes stāsta sajūta. Skatītājam rodas priekšstats par Rožupi kādreiz un tagad. Savukārt, raidījumā “Piedruja” pagasta vadītāja Svetlana Kozlovska un Tūrisma informācijas centra vadītāja Edīte Lukša piespēlē Māra atraktivitātei un rada viegluma sajūtu formā. Tas liecina, ka raidījuma veidotāji ir brīvi savās mākslinieciskajās izpausmēs. Dažkārt traucē fona mūzika, kura skan sarunu laikā. Iesaku neizmantot mūziku, kura traucē uztvert sarunu. Toties, ļoti labi strādā mūzika, kura pastiprina raidījuma vizuālo identitāti. To veido operatori Laura Rudenko un Aleksandrs Fedotovs. Faktūras, kameras kustība, fokusēšanas elementi, kadra kompozīcija un citi operatora meistarības elementi ir pārliciecināti un mērķtiecīgi. Pāvela Hnikina grafiskais noformējums ir atbilstošs raidījuma vizualitātei.

Secinājumi:

1. Radošā komanda un pierobežas stāstu potenciāls nākotnē ļautu veidot raidījumus, kuri būtu interesanti ne tikai Latgales iedzīvotājiem, bet arī Latvijai un Eiropai.
2. Palielinot finansējumu un raidījumu skaitu, Latvijas mediju telpa varētu iegūt labu produktu, kurš būtu interesants plašam skatītāju lokam Latvijā un ārpus mūsu valsts robežām.
3. Raidījumu ciklam ir savs rokraksts gan formā, gan saturā.

Vērtējums tapis, pamatojoties uz raidījumu “Malta”, “Piedruja”, “Sutri”, “Vabole”, “Rožupe” un “Lūznava” analīzi.

2020.gada 14.decembrī

Ar cieņu, Ivars Zviedris
dokumentālists